

Hymn.

F

Estí-vis ré-sonent cómpi-ta vó-ci-bus, Ci-ves

læ- tí-ti- am fróntri-bus éxpli-cent: Tædis flammí-fe-ris

ór- di-ne próde- ant Instrúcti pú-eri et senes. 2. Quem du-

ra mó-ri- ens Christus in árbo-re Fu-dit mul- típli-ci

vúlne-re sángui-nem, Nos, fac- ti mémo-res, dum có-limus,

de-cet Saltem fúnde-re lácrimas. 3. Humáno géne-ri perní-

ci- es gra-vis Ad-á-mi vé-te-ris crími-ne cónti-git:

Adámi intégrí-tas et pí- e-tas no-vi Vi-tam réddi-dit óm-

ni-bus. 4. Clamó-rem vá-li-dum summus ab æthe-re

Languéntis Gé-ni-ti si Pa-ter áudi- it, Pla-cá- ri pó-ti- us

sángui-ne débu- it, Et no-bis vé-ni- am da-re. 5. Hoc qui-

cúmque sto-lam sángui-ne pró-lu- it, Abstérgit má-cu-las;

et ró-se- um de-cus, Quo fi- at sími-lis pró- ti-nus Ange-

lis, Et Re-gi plá-ce- at, ca-pit. 6. A recto instá-bi-lis trámi-

te póstmodum Se nul-lus retrahat; me-ta sed última Tan-

gá- tur; trí-bu- et nó- bi-le præmi- um, Qui cursum De-us

ádjuvat. 7. No-bis pro-pí-ti- us sis, Gé-ni- tor pot-ens, Ut

quos u- ní-genæ sángui-ne Fí-li- i Emísti, et plá-ci-do

Flá- mi-ne récre- as, Cæli ad cùlmi-na tránsfe-ras. A-men.